

අට්ඨාථසමෝ පාඨෝ

මහාවංසෝ

1. වංගෙසු වංගනගරෙ - වංගරාජා අහු පුරෙ,
කාලිංගරඤ්ඤා ධිතාසි - මහෙසි තසස රාජනො.
2. සො රාජා දෙවියා තසසා - එකං අලහි ධිතරං,
නෙමිත්තා ව්‍යාකරුං තසසා - සංවාසං මිගරාජිනා.
3. අතිව රුපිනී ආසි - අතිව කාමගිද්ධිනී,
දෙවෙන දෙවියා වාපි - ලජ්ජායාසි ජිගුවජ්ජනා.
4. එකාකිනී සා නිකඛමම - සෙරිවාරසුඛභීනී,
සතේන සහ අඤ්ඤාතා - අගා මගධගාමිනා.
5. ලාලරට්ඨ අට්ඨියා - සීහො සත්'මහිද්දවි,
අඤ්ඤාත් සෙසා ධාවිංසු - සීහාගතදිසනතු සා.
6. ගණ්හිත්වා ගොවරං සීහො - ගවජං දිසවා තමාරකා
රතෙනා උපාග ලාලෙනෙනා - ලංගුලං පනනකණ්ණකො.
7. සා තං දිසවා සරිත්වාන - නෙමිත්තවචනං සුතං,
අභීතා තසස අඛගානි - රංජයනතී පරාමසි.
8. තසසා එසෙසනා'තිරතෙනා - පිට්ඨිං ආරොපියාසු තං,
සීහො සකං ගුහං නෙත්වා - තාය සංවාස'මාවරි.
9. තෙන සංවාසමත්ථාය - කාලෙන යමකෙ දුවෙ,
පුත්තං ව ධිතරංවා'ති - රාජධීතා ජනෙසි සා.
10. පුත්තසස හත්පාදාසුං - සීහා'කාරා තතො අකා,
නාමෙන සිහඛානුං තං - ධිතරං සිහසිවලිං.
11. පුත්තො සොළසවසෙසා සො - මාතරං පුච්ඡි සංසයං,
"තුවං පිතා ව නො අමම - කසමා විසදිසා ඉති.

12. සා සබ්බමබ්බවී තසස- “කිං න යාමා”ති සො’බ්බවී,
“ගුහං ථකෙති තාතො තෙ- පාසාණෙනා”ති, සා බ්බවී.
13. මහාගුහාය ථකනං - ඛන්ධ නාදාය සො අකා,
ඵකාහෙනෙව පඤ්ඤාස - යොජනානි ගතාගතං.
- 14 ගොවරාය ගතෙ සීහෙ - දකඛිණංසමගි මාතරං,
වාමෙ කනිට්ඨං කඤ්ඤාන - තතො සීසං අපකකමි.
- 15 නිවාසෙත්වාන සාබං තෙ - පච්චන්තං ගාම’මාගමුං,
තඤ්ඤාසී රාජධීතාය - මාතුලස්ස සුතො තදා.
- 16 සෙනාපති වංගරඤ්ඤා - ධීතො පච්චන්තගාමකෙ
නිසින්නො වටමුලෙ සො - කමන්තං සංවිධාපයං
- 17 දිසවා තෙ පුච්ඡ තෙ’වොචුං - “අට්ඨිවාසිතො මයං”.
ඉති සො දාපයි තෙසං - වජ්ජානි ධජ්ජිපති.
- 18 තානාහෙසුං උළාරානි - හත්තං පණ්ණසු දාපයි,
සොවණ්ණහාජනානාසුං - තෙසං පුඤ්ඤාන තානි ව.
- 19 තෙන සො විමගිතො පුච්ඡ - “කෙ තුමෙහ”ති, වමුපති,
තසස සා ජාති ගොතනානි - රාජධීතා නිවෙදයි,
- 20 පිතුච්ඡාධිතරං තං සො - ආදාය ධජ්ජිපති,
ගන්ත්වාන වංග නගරං - සංවාසං තාය කප්පයි.
- 21 සීහො සීසං ගුහං ගන්ත්වා - තෙ අදිසවා තයො ජනෙ,
අට්ඨිතො පුත්තසොකෙන - න ව ඛාදි න වාපිවි.
- 22 දාරකෙ තෙ ගවෙසෙන්නො - අගා පච්චන්තගාමකෙ,
උඛ්ඛාසියති සො සො’ව - යං යං ගාමමුපෙති සො.
- 23 පච්චන්තවාසිතො ගන්ත්වා - රඤ්ඤා තං පටිවෙදයුං,
“සීහො පිළෙති තෙ රට්ඨං - තං දෙව පටිසෙධය”.
- 24 අලහං නිසෙධකං තසස - හත්තිකඛන්ධගතං පුරෙ,
ආදෙතු “සිහදායී”ති - සහසසං සො පචාරයි.

- 25 තරුව දෙව සහසානි - තිණි වා'පි නරිසරො,
දවිසු වාරෙසු වාරෙසි - මාතා සිහභුජං හි තං.
- 26 අගග්ගි තතියෙ වාරෙ - සිහබාහු අපුච්ඡය,
මාතරං තිසහසං තං - සාතෙතං පිතරං සකං.
- 27 රඤ්ඤා කුමාරං දසෙසු - තං රාජා ඉද්'මබුච්ඡි,
"ගහිතො යදි සීහො තෙ - දමේ රට්ඨං තදෙව තෙ."
- 28 සො තං ගන්තො ගුහාදාරං - සීහං දිසාව ආරකා,
එතනං පුත්තසිතෙහෙන - විජ්ඣාතුං තං සරං ඛිපි.
- 29 සරො නලාට මාහව්ව - මෙතතවිතෙතන තසස කු,
කුමාරපාදමුලේ'ව - නිවතො පති භුමියං.
- 30 තථාසි යාව තතියං - තතො කුජ්ඣ මිගාධිපො,
තතො ඛිතො සරො තසස - කායං නිබ්බිජ්ජ නිකම්මි.
- 31 සකෙසරං සිහසිසං - ආදාය ස පුරං අගා,
මතසස වංගරාජසස - සත්තාහානි තදා අහු.
- 32 රඤ්ඤා අපුත්තකතතා ව - පතීතා වසස කමමුතා,
සුඛා ව රඤ්ඤා නතතුත්තං - සංජානිතා ව මාතරං.
- 33 අමච්චා සනතිපතීතා - අබ්බො එකමානසා,
සිහබාහුකුමාරසස - "රාජා හොති"ති අබුචුං.
- 34 සො රජ්ජං සමපට්ඨස්ථා - දත්තා මාකුපතිසස තං,
සිහසිවලිමාදාය - ජාතභුමිං ගතො සයං.
- 35 නගරං තස්මි මාපෙසි - අහු සිහපුරනති තං,
අරඤ්ඤා යොජනසතෙ - ගාමෙ වාපි නිවෙසයි.
- 36 ලාළරට්ඨෙ පුරෙ තසමිං - සිහබාහු නරාධිපො,
රජ්ජං කාරෙසි කත්වාන - මහෙසිං සිහසිවලිං.
- 37 මහෙසි සොළසකකතං - යමකෙ'ව දුචෙ දුචෙ,
පුත්තෙ ජනයි කාලෙ සා - විජයො නාම ජෙට්ඨකො.

- 38 සුමිතො නාම දුතියො - සබ්බ දවනතිංස පුත්තකා,
කාලෙන විජයං රාජා - උපරජ්ජ'හිසෙවයි.
- 39 විජයො විසමාවාරො - ආසි තමපරිසා'පි ච
සහසානි අනෙකානි දුස්සහානි කරිංසු තෙ
- 40 කුද්දො මහාජනො රඤ්ඤා - තමඤ්ඤං පටිවෙදයි,
රාජා තෙ සඤ්ඤාපෙඤාන - පුත්තං ඔවදි සාධුකං.
- 41 සබ්බං තථෙව දුතියං - අහොසි තතියමපන,
කුද්දො මහාජනො ආහ - "පුත්තං සාතෙහි තෙ" ඉති.
- 42 රාජා'ථ විජයං තං ච - පරිවාරං ච තසස තං,
සත්තසතානි පුරිසෙ - කාරෙඤා අභිඤ්ඤානිකෙ.
- 43 නාවාය පකඛිපාපෙඤා - විසසජාපෙසි සාගරෙ,
තථා තෙසං හරියායො - තථෙ'ව ච කුමාරකෙ.
- 44 විසුං විසුං තෙ විසසඨා - පුරිසි'ත්ති කුමාරකා,
විසුං විසුං දීපකසමිං - ඔකකමිංසු වසිංසු ච.
- 45 නගගදිපො'ති ඤායිත් - කුමාරොක්කනනදීපකො,
හරියොක්කනනදිපොකු - මහිලාදීපකො ඉති.
- 46 සුපාරකෙ පට්ඨනමහි - විජයො පන ඔකකමි
පරිසාසාහසෙනෙත් - භීතො නාවං පුනාරුහි
- 47 ලංකායං විජයස'නාමකො කුමාරො
ඔතිණො ථීරමති තමපණ්ණිදීපෙ
සාලානං යමකගුණාන'මනතරසමිං
නිබ්බාණං සයිතදිනෙ තථාගතසස

සුප්ප්ප්සාදසංවෙගථාය කතෙ මහාවංසෙ විජයාගමනො නාම ඡන්දො පරිවෙජදො

1. පුරෙ පෙර, වංගෙසු වංගරට, වංගනගරෙ වංගනුවර, වංගරාජා වංග නම් රජෙක්, අහු විය, කාලිංගරකෙකු කාලිංගරජුගේ, ධිතා දියණිය, තසස රාජනො ඒ රජුගේ, මහෙසි ආසි මෙහෙසිය වූවා ය.
2. සො රාජා ඒ රජු, තසසා දෙවියා ඒ දේවියගෙන්, එකං ධිතරං එක් දියණියක, අලභි ලැබී ය, තසසා ඇයගේ, මිගරාජනා මාගරාජයකු (සිංහයෙකු) සමග සංවාසං සංවාසය (විවාහය), නෙමිතතා නිමිති දන්නෝ, ව්‍යාකරුං ප්‍රකාශ කළහ.
3. අනිව රූපිනී අතිශයින් රුමත් වූ ඇය, අනිව අතිශයින්, කාමගිඤ්ඤි කාමයෙහි ගිජු වූවා ය, දෙවෙන රජු විසින් ද, දෙවියා ව අපි දේවිය විසින් ද, ලජ්ජායා ලජ්ජාවෙන්, ජගුච්ඡතා ආසි පිළිකුල් කරන ලද්දියක් වූවා ය.
4. සෙරිවාරසුඛානි ස්වෙරිව හැසිරීමේ සුවය කැමති වූ, සා ඇය, එකාකිනී තනිවම, නිකමම නික්ම, අකුකුතා අප්‍රකටව (වෙස්වලාගෙන), මගධගාමිනා මගධයට යන, සතෙත සහ තවලමක් සමග (වෙළඳ කණ්ඩායමක්), අගා ගියාය.
5. ලාලරටෙඨ ලාල නම් රට, අටවියා වනයේ දී, සීහො සිංහයෙක්, සත්ථං තවලම, අභිදූචි ඉදිරියට අවේ ය, සෙසා සෙසු පිරිස, අකුකුතථ වෙනතක, ධාවිංසු දිවූහ, සා ඇය, සීහාගත දිසං කු සිංහයා පැමිණි දිශාවට (ගියාය).
6. සීහො සිංහයා, ගොවරං ගණ්ඨිකා ගොදුරු ගෙන, ගච්ඡං යන්නේ, තං ඇ, ආරකා දුරදීම, දිසවා දැක, රතෙනා (ඇ කෙරේ) ඇලුණේ, පනනකණ්ණකො කන් නවාගෙන, ලංගුලං ලාලෙනො වලිගය වනමින් උපාග (ඇ) වෙත ආවේ ය.
7. සා ඇය, තං දිසවා උභ දැක, සුතං අසන ලද, නෙමිතතවචනං නිමිති පාඨකයන්ගේ වචනය, සරිචාන සිහිකොට, අභිතා බිය නොවූවා, තසස අංගානි උගේ ශරීරය, රංජයනන සතුටු කරවමින්, පරාමසි පිරිමැද්දා ය.
8. තසසා ඇයගේ, එසෙසන පහසින්, අතිරතො අතිශයින් ඇලුණු, සීහො සිංහයා, ආසු වහා, තං ඇය, පිට්ඨිං ආරොපිය පිටට නංවාගෙන, සකං ගුහං සිය ගුහාවට, නෙචා පමුණුවා, කාය ඇ සමග, සංවාසං ආවරි සංවාසයේ යෙදුණේ ය.
9. සා රාජධිතා ඒ රාජදියණිය, තෙන ඒ සිංහයා සමග, සංවාසමචාය සංවාසය නිසා, කාලෙන කල්යෑමෙන්, පුත තං ව පුතෙකු ද, ධිතරං ව දියණියක ද, යමකෙ දුවෙ නිවුන් දරු දෙපළක්, ජනෙසි බිහිකළා ය.

10. පුත්තසස පුතුගේ, හත්පාද, අත්පා, සීහකාරො සිංහයාගේ මෙන්, ආසුං විය, තතො එතිසා, තං ඔහු, නාමෙන නමින්, සිංහබාහුං සීහබාහු ද, ධීතරං දියණිය, සීහසිවලිං සිංහසිවලි ද යැයි, අකා (නම්) කළේය.
11. සොළසවසෙසා සොළොස් වියැති, සො පුතො ඒ පුතා, මාතරං මවගෙන්, සංසයං සැකයක්, පුච්ඡි විචල්ලේ ය, නො අපගේ, අමම මැණියනි, කුං ච ඔබ ද, පිතා ච පියා ද, කසමා කුමක් නිසා, විසදිසා අසමාන වන්නේ ද, ඉති යනුවෙනි.
12. සො ඇතසස ඔහුට, සබ්බං සියල්ල, අබ්බි කීවා ය, සො හෙතෙම, කිං කුමක් නිසා, න යාම ඉති නො යමු දැයි, අබ්බි කීය, තෙ තාතො ඔබේ පියා, පාසාණෙන ගලකින්, ගුහං ගුහාව, ථකෙති ඉති වසයි යැයි, සා ඇ, අබ්බි කීවා ය.
13. සො ඒ කුමාරයා, මහාගුහාය මහා ගුහාවෙහි, ථකනං වසන දොර, බන්ධන ආදාය උරහිසින් ගෙන, එක අහෙන එව එක්දවසකින් ම, පඤ්ඤාසයොජනානි යොදුන් පන්සියයක්, ගතාගතං යාමී ඊමි, අකා කළේ ය.
14. සීහො ගොවරාය ගතෙ සිංහයා ගොදුරු පිණිස ගිය කල්හි, මාතරං මව, දකඛ්ණංසමිති දකුණු උරහිසෙහි ද, කනිට්ඨං බාල නැගණිය, වාමෙ වම් උරහිස ද, කඝාන කොට, තතො එතනින්, සීසං වහා, අපකකම් (නික්මුණේය) ඉවත්විය.
15. තෙ ඔවුහු, සාබ්බං අතු, නිවාසෙඝාන හැඳ, පච්චන්තං ගාමං පසල් ගමකට, ආගමුං ගියහ. තදා එකල, තස්ම එහි, රාජධීතාය රජදියණියගේ, මාතුලසස සුතො මාමාගේ පුතා, ආසි විය.
16. වංගරඤ්ඤා සෙනාපති වංගරජුගේ සෙන්පතියා, පච්චන්තගාමකෙ ප්‍රත්‍යන්ත ගමෙහි, ධීතො සිටියේ ය. සො හෙතෙම, කමමන්තං සංවිධාපයං කර්මාන්ත සංවිධානය කරමින්, වටමුලෙ නුගගසක් මුල, නිසිනොනා හුන්නේය.
17. තෙ දිසවා ඔවුන් දැක, පුච්ඡි විචාල්ලේය, මයං අපි, අට්ඨවාසිනො ඉති වනවාසීහු යැයි, තෙ ඔවුහු, අවොචුං කීවාහු ය. සො ධජ්නිපති ඒ සෙන්පතියා, තෙසං ඔවුන්ට, වස්වානි වස්ත්‍ර, දාපයි දෙවීය.

18. තානි ඒ වස්ත්‍ර, උළාරානි අහෙසුං මහඟු විය. පණෙනසු කොළවල, හත්තං බත් දාපයි දෙවිය, තෙසං පුඤ්ඤාන ඔවුන්ගේ පිනෙන්, තානි ඒවා, සොවණණභාජනානි රත් බඳුන්, අහෙසුං විය.
19. තෙන ඒ කරුණෙන්, විමහිතො විස්මයට පත්, සො වමුපති ඒ සෙන්පතියා, කෙතුමෙහ ඉති නුඹලා කවරහු දැයි, පුවස් විවාළේ ය. සා රාජධිතා ඒ රජදියණිය, තසස ඔහුට, ජාතිගොතනානි ජාති ගෝත්‍රයන්, නිවෙදයි දැනුම් දුන්නා ය.
20. සො ධජ්නිපති ඒ සේනාපති තෙම, තං පිතු වජාධිතරං ඒ මාමාගේ දියණිය, ආදාය රැගෙන, වංගනගරං වංග නගරයට, ගන්තවාන ගොස්, තාය ඇ සමග, සංවාසං කප්පයි වාසය කළේ ය.
21. සීහො සිංහයා, සීසං වේගයෙන්, ගුහං ගන්තවා ගුහාවට ගොස්, තෙ තයො ජනෙ ඒ තිදෙනා, අදිසවා නොදැක, පුත්තසොකෙන දරු සෙනෙහසින්, අට්ටිතො පෙළුණේ, න ව බාදි නො කැවේ ය. න ව පිටි නො බිවේ ය.
22. (ඒ සිංහයා) තෙ දාරකෙ ඒ දරුවන්, ගවෙසනෙතා සොයමින්, පව්වනගාමකෙ පසල් ගම්වලට, අගා ගියේ ය. සො ඒ සිංහයා, යං යං ගාමං යම් ගමකට, උපෙති එළඹේ නම්, සො සො එව ඒ ඒ ගම් ම, උබ්බාසියති බැහැර කෙරේ (පාළු කරනු ලැබේ)
23. පව්වනගාමවාසිනො පසල්ගම් වැසියෝ, ගන්තවා ගොස්, රඤ්ඤා රජුට, තං එය පටිවෙදයුං දැන්වූහ, දෙව, දේවයන් වහන්ස, තෙ ඔබගේ, රට්ඨං රට, සීහො සිංහයෙක්, පිළෙති පෙළයි, තං එය, පටිසෙධය වළක්වනු මැනවි.
24. තසස නිසෙධකං ඒ සිංහයාගේ ක්‍රියාව වළක්වන්නෙක්, අලහං නොලබන්නා වූ සො, ඒ රජතුමා 'සීහදායී' සහසසං සීහදායී (සිංහයා අල්වා දෙන්නාට දෙනු ලබන කහවණු) දහසක්, හත්ථිකඤ්ඤාතං, ඇතෙකු පිට තබා, ආදෙතු ඉති ගනිවා යැයි, පුරෙ නගරයෙහි, පවාරයි ප්‍රවාරය කළේය.
25. නරිසසරො රජතුමා, තථෙව එසේම, දෙව සහසසානි දෙදහසක්, තීණි ව සහසසානි තුන්දහසක් ද යැයි (ප්‍රවාරය කරවීය), මාතා හි මව වනාහි, තං සීහභූජං සිංහබාහු, දවිසු වාරෙසු දෙවරක් වාරෙසි වැළැක්වූවා ය.

26. සිහබාහු සිංහබාහු, තෙම තතියවාරෙ තුන්වන වර, මාතරං අප්පවජ්ජය මවගෙන් නොවිමසා, සකං පිතරං තමාගේ පියා, සාතෙකුං මරන්නට, තං තිසහසසං ඒ තුන්දහස, අගගි ගත්තේය.

27. රඤ්ඤා රජුට, කුමාරං කුමාරයා, දසෙසසුං දැක්වූහ. රාජා රජතුමා, තං ඔහුට, ඉදං අබ්බවිං මෙය කීය, යදි යම්හෙයකින්, තෙ තා විසින්, සීහො සිංහයා, ගහිතො අල්ලා ගන්නා ලද්දේ නම්, තං රට්ඨං ඒ රට, තෙ එව ඔබට ම, දම්මි දෙමි.

28. සො ඒ සිංහබාහු, තෙමේ, තං ගුහාද්වාරං ගන්තවා ඒ ගුහාද්වාරයට ගොස්, ආරකා දුරදී ම, දිසවා දැක, පුත්තසිනෙහෙන පුත්‍ර සෙනෙහයෙන්, එතතං එන්නා වූ, සිහං සිංහයාට, විජ්ඣානං විදින්නට, තං සරං ඒ, ඊය බිපි යැවි ය.

29. සරො හීය, නලාටං ආහවච නළලෙහි වැදී, තසස ඔහුගේ, මෙත්තවිතෙතන තු මෙන් සිත නිසා වනාහි, කුමාරපාදමූලෙ එව කුමාරයාගේ පා මූල ම, නිවතෙතා නැවතුණේ, භූමියං බිම, පති වැටුණේ ය.

30. යාව තතියං තුන්වන වාරය දක්වා, තථා ආසි එසේ විය. තතො ඉක්බිති මිගාධිපො සිංහයා කුජ්ඣ කිපුණේ ය. තතො ඉන්පසු, බිතෙතා සරො විදින ලද හීය, තසස කායං ඒ සිංහයාගේ ශරීරය, නිබ්බිජ්ජ සිදුරු කරගෙන, නිකබ්බි නික්මුණේ ය.

31. සො හෙතෙම සකෙසරං කෙසරු සහිත සීහසීසං සිංහ හිස ආදාය රැගෙන පුරං නගරයට අගා ගියේ ය. තදා එදින, මතසස වංගරාජසස මැරුණු වංග රජුගේ සත්තභානි අභු සත්වන දිනය (සතිය) විය.

32. රඤ්ඤා රජුට, අපුත්තකතතා ව පුතුන් නැති බැවින් ද, අසස ඔහුගේ, කමමුනා (මේ සිංහයා මැරීමේ) ක්‍රියාවෙන්, පතිතා ව ප්‍රකට බැවින් ද, රඤ්ඤා රජුගේ, නතතුතතං ව මුණුබුරු බව, සුඛා ව අසා ද, මාතරං මව, සංජානිඤා ව හැඳිනගෙන ද

33. සනතිපතිතා රැස් වූ, අබ්ලා අමවවා සියලු ඇමතිවරු, එකමානසා එක සිතින්, සිහබාහු කුමාරසස සිංහබාහු කුමාරයාට, රාජා හොහි ඉති රජ වන්න යැයි, අබ්බවං කීහ.

34. සො හෙතෙම රජ්ජං රාජ්‍යය, සමපට්ඨිඤා පිළිගෙන, මාතු මවගේ, පතිසස ස්වාමියාට, තං ඒ රාජ්‍යය, දඤා දී සීහසීවලීං ආදාය සිංහසීවලිය ගෙන, සයං තෙමේ, ජාතභූමිං උපන් බිමට, ගතො ගියේ ය.

35. තණු එහි, නගරං නුවරක්, මාපෙසි සැදිය. තං එය, සීහපුරං ඉති සිංහ පුරය යැයි, අනු විය, යොජනසතෙ අරඤ්ඤ යොදුන් සියයක් වනයෙහි, ගාමෙ ච අපි ගම්වැසියන් ද නිවෙසෙසි වාසය කරවිය.

36. තසමිං ලාරඨෙ එම ලාටරටෙහි, පුරෙ නගරයෙහි, සීහබාහු නරාධිපො සිංහබාහු රජතුමා, සීහසිවලිං සිංහසිවලි, මහෙසිං කඤ්ඤාන මෙහෙසිය කොට, රජුං කාරෙසි රාජ්‍යය කරවී ය.

37. සා මහෙසි ඒ මහේෂිකාව, සොළසකකතං සොළොස් වරක්, දූවෙ දූවෙ යමකෙ දෙදෙනා බැගින් වූ නිවුන් වූ, පුතෙක දරුවන්, ජනයා වැදූවා ය, ජෙට්ඨකො දෙටුපුතා, විජයො නාම විජය නම් විය.

38. දුතියො දෙවැන්නා සුමිතො නාම සුමිත්ත නම් වේ, සබ්බෙ දවත්තිංස පුත්තකා සියලු පුත්තු තිස්දෙදෙනෙකි, රාජා රජතුමා, කාලෙන සුදුසු කාලයෙහි, විජයං විජය කුමරු, උපරජෙස් යුවරජ තනතුරෙහි, අභිසෙවයි අභිෂේක කළේ ය.

39. තෙ ඔවුහු, අනෙකානි නොයෙක්, දුස්සභානි ඉවසිය නොහැකි දෑ, සාහසානි, සැහැසිදේ, කරිංසු කළහ. විජයො විසමාවාරො - විජය විෂමාවාර ඇත්තෙකි. තං පරිසා අපි ච (ඔහුගේ) ඒ පිරිස ද ආසි එසේම වූහ.

40. කුදෙධා කිපුණා වූ, මහාජනො මහජනයා, තමණං ඒ කරුණ, රඤ්ඤො රජුට, පටිවෙදයි දැන්විය, රාජා රජතුමා, තෙ ඔවුන්, සඤ්ඤාපෙක්ඛාන දැනුවත් කොට, සාධුකං මනාකොට, පුත්තං පුතුට, ඔවදි අවවාද කළේ ය.

41. දුතියං දෙවනුව ද, සබ්බං සියල්ල, තථා එව ආසි එසේම සිදුවිය, තතියං පන තුන්වෙනුව වනාහි, කුදෙධා මහාජනො කිපියා වූ මහජනයා, තෙ ඔබගේ පුත්තං පුතා, සාතෙහි ඉති සාතනය කරවැයි. ආහ. කීය.

42. අථ ඉක්ඛිති, රාජා රජතුමා, තං විජයං ච ඒ විජය කුමරු ද, තස්ස ඔහුගේ, තං පරිවාරං ඒ පරිවර ද යන, සත්තසභානි සත්සියයක්, පුරිසෙ මිනිසුන්, අඩ්ඨමුණ්ඩකෙ කාරෙක්ඛා (හිස) අඩක් මුඩු කරවා.

43. නාවාය නැවක, පකඛිපාපෙක්ඛා දම්මවා සාගරෙ සයුරෙහි, විසසජ්ජාපෙසි පාකර යැවී ය, තථෙව එසේම, තෙසං ඔවුන්ගේ, හරියායො ච භාර්යාවන් ද, කුමාරකෙ ච කුමාරවරුන් ද (මුහුදට යැවීය).

44. විසුං විසුං වෙන් වෙන්ව, විසුංවිසුං යවන ලද, තෙ පුරිස ඉති කුමාරකා ඒ පුරුෂයෝ ස්ත්‍රීහු හා කුමාරවරු, විසුං විසුං වෙන් වෙන් වූ, දීපකසම් දිවයිනෙක්හි, ඔකකම්සු ගොඩ බැස්සහ, වසිංසු ව වාසය කළාහු ද වෙති.

45. කුමාරොක්කනනදීපකො කුමාරවරුන් ගොඩ බැස්සා වූ දිවයින, නගදීපොති නගදීප යැයි, ඤායිත්ව හැඳින්විය, හරියොක්කනනදීපො කු භාර්යාවන් ගොඩබැස්සා වූ දිවයින වනාහි, මහිලාදීපකො ඉති මහිලා දිවයින යැයි හැඳින්විය.

46. විජයො පන විජය වනාහි, සුප්පාරක පට්ටනමහි සුප්පාරක පටුනෙහි, ඔකකම් ගොඩබැස්සේ ය, එත් මෙහිදී (ද) පරිසාසාහසෙන පිරිසගේ සැහැසි ක්‍රියාවලින්, හිතො බිය වූයේ, නාවං නැවට, පුන නැවත, ආරුහි නැංගේ ය

47. තථාගතස්ස තථාගතයන්ගේ, යමකගුණානං සාලානං යමක ලක්ෂණ ඇති සල් ගස්, අනතරානං අතරෙහි, නිබ්බාණං නිවනට සයිතදිනෙ. සැතපුන දිනයේ. ථීරමති ස්ථීර නුවණ ඇති විජයනාමකො විජය නම් වූ කුමාරො, කුමාරයෙක් තමබපණ්ණිදීපෙ තමබපණ්ණි දිවයිනෙහි ඔතිණ්ණො බැස ගත්තේය.